

Resolució 2205/2025, d'11 de desembre

Número d'expedient de la Reclamació: 2205/2025

Administració reclamada: Agència Catalana de l'Aigua (ACA)

Informació reclamada: Risc d'inundació en una finca i autorització hidràulica de l'activitat que s'hi desenvolupa.

Sentit de la resolució: Inadmissió per abús de dret

Resum: La Reclamació és clarament injustificada i és contrària a l'equitat i a la bona fe i, per tant, suposa un exercici abusiu del dret a reclamar davant d'aquesta Comissió tal i com queda recollit a la LTAIPBG. Ha quedat acreditat davant d'aquesta Comissió, en aquest procediment, que la persona reclamant ha pogut accedir a la informació i, si no ho ha fet, ha estat per motius no imputables a l'administració. És per això, que aquesta Comissió considera pertinent inadmetre la Reclamació per considerar que la interposició de la Reclamació -ometent completament el fet que l'Administració ja li havia posat a disposició a la persona reclamant la informació demanada en temps i forma- és un abús de dret.

Paraules clau: Administració instrumental. ACA. Risc d'inundació. Reclamació contra estimació total. Manca d'accés no imputable a l'Administració. Reclamació sense fonament. Inadmissió. Abús de Dret.

Ponent: Clara I. Velasco Rico

Antecedents

1. El 27 d'octubre de 2025 entra a la GAIP la Reclamació 2205/2025, presentada per una persona física contra l'Agència Catalana de l'Aigua en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent.
2. En data 27 de setembre de 2025, la persona reclamant- va formular una petició genèrica amb codi de tràmit 9RFDTSKGF, adreçada a l'Agència Catalana de l'Aigua, que es va tractar com una sol·licitud d'informació ambiental. El contingut de la sol·licitud era el següent (text original en castellà): SOLICITO: Primero.- Certificación sobre si la parcela con ref. catastral indicada se encuentra dentro de zona inundable y/o de flujo preferente según la cartografía oficial. Segundo.- Copia, en su caso, de la autorización hidráulica otorgada para la instalación de la actividad.
3. Atès que en la petició original no constava la identificació de la finca afectada, en data 02/10/2025, l'Agència Catalana de l'Aigua va notificar a la persona sol·licitant un

requeriment d'esmena, en què es demanava que aclarís aquest extrem. El termini de resolució va quedar suspès.

4. En data 14 d'octubre 2025, la persona ara reclamant va registrar la seva resposta al requeriment, aportant la informació sobre la identificació de la finca (referència cadastral 8922002CF8682S0001HL), on existeix un parc urbà. Posteriorment, en comunicació informal via correu electrònic, va aclarir també que la petició es referia a dues activitats que hi ha instal·lades en el parc urbà de manera permanent: una es dedica a la venda de xurros i l'altra a la venda de pollastres rostits.
5. En data 15 d'octubre de 2025, l'Agència Catalana de l'Aigua va notificar una nova comunicació a la persona ara reclamant, informant sobre l'inici de l'expedient i l'abast de la sol·licitud rebuda, i on també s'indicava que, degut a la suspensió durant el període d'esmena de la sol·licitud, el termini de resolució havia quedat automàticament traslladat a data 10/11/2025.
6. En data 6 de novembre de 2025, l'Agència va notificar a la persona ara reclamant una comunicació estimatòria total de la seva sol·licitud, i li va facilitar un fitxer annex amb la resposta completa a les dues qüestions contingudes en la petició.
7. El 10 de novembre de 2025 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
8. El 10 de novembre de 2025 la GAIP comunica la Reclamació a l'ACA i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
9. En data 17 de novembre la GAIP rep l'informe que extractadament explicita el següent: "En aquest cas, resulta evident que la persona reclamant ha ignorat completament el contingut de la comunicació d'inici d'expedient que se li va notificar en data 15/10/2025, tot just al dia següent que hagués registrat la seva resposta al requeriment d'esmena. En aquesta comunicació es deia clarament que, tenint en compte el temps en què el procediment havia estat suspès degut al requeriment d'esmena, la data màxima de

resolució havia quedat traslladada al dia 10/11/2025. Tanmateix, l'Agència Catalana de l'Aigua va resoldre la sol·licitud i ho va notificar a la persona reclamant en data 06/11/2025, 4 dies abans del venciment del termini, facilitant tota la informació disponible. Per aquest motiu, l'Agència entén que aquesta reclamació es va presentar sense cap base fonamentada, ni consideració o respecte per la labor dels treballadors públics encarregats d'atendre i gestionar les sol·licituds d'informació. Finalment, no es pot oblidar tampoc que la persona en concret que la va presentar és, segurament, una de les que més –si no la que més– sol·licituds han formulat davant l'Agència Catalana de l'Aigua al llarg dels darrers anys, i que ja havia actuat anteriorment ratllant l'abús de dret, tal com la GAIP va recollir expressament, per exemple, en la seva Resolució núm. 181/2025, sobre les dues reclamacions 1586/2024 i 1588/2024 (acumulades), que havien estat presentades per aquesta mateixa persona igualment sense cap base fonamentada”.

Fonaments jurídics

1. Sobre la inadmissió de la Reclamació i l'abús de dret

Tot i que la legislació catalana no recull com a causa d'inadmissibilitat en l'article 29 LTAIPBG el supòsit de les sol·licituds manifestament repetitives o abusives previst a l'article 18.1.e de la Llei bàsica 19/2013, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE), aquesta Comissió ve aplicant el criteri de considerar que el principi d'interdicció de l'abús de dret, establert com a principi general del dret civil pels articles 111-7 del Codi civil de Catalunya i 7 del Codi civil espanyol, és aplicable a tota mena de relacions jurídiques que l'infringeixin, de manera que una sol·licitud d'informació abusiva podria ser vàlidament inadmesa. Així s'ha vingut considerant des de la Resolució d'11 de febrer de 2016, de finalització de la Reclamació 36/2015 “en aplicació dels principis generals de bona fe i de prohibició de l'abús de dret proclamats a l'article 111-7 del Codi Civil de Catalunya i a l'article 7 del Codi Civil espanyol, una Administració pugui, legítimament, inadmetre o desestimar sol·licituds d'accés a la informació pública que excedeixin manifestament i objectivament els paràmetres o estàndards normals d'exercici d'aquest dret, especialment si causen un dany o perjudici als altres (en aquest cas, als interessos generals), sense obtenir un benefici propi (es tracti d'un benefici particular o d'un benefici general inherent a la transparència; per exemple, podria existir abús de dret quan fos palès que una persona formula una o repetides sol·licituds d'accés a la informació pública amb la sola finalitat de carregar de feina una determinada Administració, òrgan administratiu o empleat públic amb qui ha tingut una mala experiència)”.

Així doncs, per qualificar-se d'abusiva, cal acreditar que la sol·licitud d'informació es realitza amb el veritable ànim de causar perjudici a l'Administració i sense benefici en termes del dret d'accés per la persona sol·licitant. En el cas que ens ocupa és palès que l'Agència Catalana de l'Aigua va tramitar diligentment la SAIP i li va donar una resposta en temps i forma, resposta que ha estat completament ignorada per la persona reclamant, que ha interposat una Reclamació davant d'aquesta Comissió mancant manifestament a la veritat quan afirma, en el formulari de la Reclamació, que l'Administració no ha donat resposta a la seva sol·licitud.

És criteri d'aquesta Comissió considerar que la interposició de reclamacions, sense cap justificació, pot arribar a ser constitutiva d'abús de dret, en la mesura en què es reclama informació ja obtinguda o posada a disposició prèviament per l'administració i comporta destinar recursos públics a la tasca de tramitació de la sol·licitud i d'elaboració de la seva resposta sense cap benefici per a la persona reclamant als efectes de la finalitat de la transparència i sí un evident perjudici per a l'administració afectada i per a la pròpia GAIP ja que suposa una redundància de procediments.

Aplicant aquest criteri a la Reclamació objecte d'aquest procediment, un cop examinat l'expedient reportat, és clarament injustificada i és contrària a l'equitat i a la bona fe i, per tant, suposa un exercici abusiu del dret a Reclamar davant d'aquesta Comissió tal i com queda recollit a la LTAIPBG. Ha quedat acreditat davant d'aquesta Comissió, en aquest procediment, que la persona reclamant ha pogut accedir a la informació i, si no ho ha fet, ha estat per motius no imputables a l'administració. És per això, que aquesta Comissió considera pertinent inadmetre la Reclamació per considerar que la interposició de la Reclamació -ometent completament el fet que l'Administració ja li havia posat a disposició a la persona reclamant la informació demanada en temps i forma- és un abús de dret.

Aquesta Comissió emfasitza que l'exercici del dret d'accés a la informació pública i l'eventual dret a reclamar davant de la GAIP ha de ser equilibrat i ponderat amb la càrrega que suposa per l'Administració, i tan deplorable és que l'Administració obstaculitzi, dificulti o dilati l'accés a la informació pública com que aquesta quedi monopolitzada per una actuació que no s'ajusta a la finalitat de la llei de transparència tal i com es defineix en l'article 1.2 LTAIPBG.

2. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió d'11 de desembre de 2024, resol per unanimitat:

1. Inadmetre la Reclamació 2205/2025, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 1.
2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 2205/2025 i publicar aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.